

וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יי' בְּמִצְרַיִם. וְכִי הִשְׁתָּא עָשָׂה, וְהָא מִקְדַּמַּת דִּנְיָ אֲתַעְבִּיד, מָאִי אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יי'. אֵלָּא, יָד לֹא אֶקְרִי פְחוּת מִחֲמַשׁ אֶעֱבָעָן. הַגְּדוֹלָה: דְּכֵלִילָן בְּהַ חֲמִשׁ אֶעֱבָעָן אַחֲרַנִּין, וְאֲתַקְרוּן בְּדִין גְּדוֹלָה. וְכָל אֶעֱבָעָ וְאֶעֱבָעָ, סְלִיק לְחוּשְׁבָנָא רַבָּא, וְקוּדְשָׁא בְרִידָּה הוּא עָבִיד בְּהוּ (ס"א הַשְּׁמָא נִיסִין) נִיסִין וְגַבּוּרָן, וְכֵהֱאִי אֲתַעְקְרוּ בְּלֵהוּ דְרַגִּין מִשְׁלֵשׁוּלִיחוֹן.

מִכָּאָן אוֹלִיפְנָא דָּא, דְּבַחֲמִשׁ אֶעֱבָעָן קָמָאִי, פְּתִיב, וַיִּחְזַק לֵב פְּרַעֲהַ, כִּינּוּן דְּאִשְׁתְּלָמוּ אֵינוֹן חֲמִשׁ, תּוֹ לֹא הָזָה מֶלֶךְ בְּרִשׁוּתִיהַ דְּפְרַעֲהַ, כְּדִין פְּתִיב וַיִּחְזַק יי' אֶת לֵב פְּרַעֲהַ.

וְעַל דָּא וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה וְגו', וַיֵּאֱמִינוּ בַּיְיָ. וְכִי עַד הִשְׁתָּא לֹא הָאֱמִינוּ

 לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

עָשָׂה בְּהֵם (כַּעֲת נִסִּים) נִסִּים וְגַבּוּרוֹת, וּבְזוֹהַ נֶעְקְרוּ כָּל הַדְּרָגוֹת מֵהַשְּׁתַלְשְׁלוּתָם. מִכָּאָן לְמַדְּנוּ זֶה, שֶׁבַחֲמִשׁ הָאֶעֱבָעוֹת הָרֵאשׁוֹנוֹת פְּתוּב וַיִּחְזַק לֵב פְּרַעֲהַ. כִּינּוּן שֶׁנִּשְׁלָמוּ אוֹתָן חֲמִשׁ, שׁוּב לֹא הָיָה דְבַר בְּרִשׁוֹת פְּרַעֲהַ, וְאִזּוּ פְּתוּב וַיִּחְזַק ה' אֶת לֵב פְּרַעֲהַ.

וְעַל זֶה וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה

וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה ה' בְּמִצְרַיִם. וְכִי עֲבָשׁוּ עָשָׂה, וְהָרִי מִקְדָּם לְכֵן זֶה נַעֲשָׂה? מַה זֶה אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה ה'? אֵלָּא יָד לֹא נִקְרְאָת פְּחוּת מִחֲמִשׁ אֶעֱבָעוֹת. הַגְּדוֹלָה – שְׁכֵלּוּלִים בְּהַ חֲמִשׁ אֶעֱבָעוֹת אַחֲרוֹת, וְאִזּוּ נִקְרְאִים גְּדוֹלָה. וְכָל אֶעֱבָע וְאֶעֱבָע עוֹלָה לְחֻשְׁבוֹן גְּדוֹל, וְהַקּוּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא

בִּי, וְהָא כְּתִיב (שמות ד) וַיֵּאמֶן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ וַגּו'. וְהָא חֲמוּ כָּל אֵינוֹן גְּבוּרָאן דְּעַבְד לְהוּ קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא בְּמַצְרַיִם. אֵלָּא מָאִי וַיֵּאמִינוּ, הַהוּא מְלָה דְאָמַר וַיֵּאמַר מֹשֶׁה אֶל הָעָם אַל תִּירְאוּ הַתִּיצְבוּ וּרְאוּ וַגּו'.

רַבִּי יִיסָא שְׂאִיל וְאָמַר, כְּתִיב וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מַצְרַיִם מֵת, וְכְתִיב לֹא תוֹסִיפוּ לְרְאוֹתֶם עוֹד עַד עוֹלָם. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מֵתִין חֲמוּ לְהוּ. אָמַר לִיה, אִי כְּתִיב לֹא תוֹסִיפוּ לְרְאוֹתֶם חַיִּים, הָזָה אַמִּינָא חָכִי. אָמַר לִיה ר' אַבָּא יְאוֹת שְׂאִילְתָּא.

אֵלָּא תָּא חַיִּי, כְּתִיב (דברי הימים א טז) מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, וְתַנִּינָן, עוֹלָם לְעֵילָּא, וְעוֹלָם לְתַתָּא. עוֹלָם דְּלְעֵילָּא, מֵתִמָּן הוּא שִׁירוּתָּא לְאֲדִלְקָא בּוֹצִינִין. עוֹלָם דְּלְתַתָּא, תִּמָּן הוּא סִיּוּמָא.

לשון הקודש

תספון לראותם עוד עד עולם. אמר רבי יוסי, ראו אותם מתים. אמר לו, אם כתוב לא תוסיפו לראותם חיים – היתני אומר כן. אמר לו רבי אבא, יפה שאלת.

אֵלָּא בֵּא רְעָה, כְּתוּב מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, וְשָׁנִינוּ – עוֹלָם לְמַעְלָה וְעוֹלָם לְמַטָּה. עוֹלָם שְׁלַמְעָלָה – מִשָּׁם הִיא הֶרְאֵשִׁית לְהַדְלִיק מְנוֹרוֹת. הָעוֹלָם

וַגּו', וַיֵּאמִינוּ בְּה'. וְכִי עַד עַכְשָׁו לֹא הֵאמִינוּ בְּה', וְהָרִי כְּתוּב (שמות ד) וַיֵּאמֶן הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ וַגּו'? וְהָרִי רְאוּ כָּל אוֹתֶם גְּבוּרוֹת שְׁעֵשָׂה לְהֵם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמַצְרַיִם. אֵלָּא מַה זֶה וַיֵּאמִינוּ? אוֹתוֹ הַדְּבַר שְׂאֵמַר, וַיֵּאמַר מֹשֶׁה אֶל הָעָם אַל תִּירְאוּ הַתִּיצְבוּ וּרְאוּ וַגּו'.

רַבִּי יִיסָא שְׂאֵל וְאָמַר, כְּתוּב וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מַצְרַיִם מֵת, וְכְתוּב לֹא

וְאֶת־כְּלִיל מִכְּלָא, וַיִּמְהָא עוֹלָם דְּלִתְתָּא, מִתְעָרַן
גְּבוּרָן לְתִתָּאֵי.

וּבְהָאֵי עוֹלָם, עֶבֶד קִדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא אֶתִּין
לְיִשְׂרָאֵל, וְרַחֲשׁ לֹון נִיסָא. וְכַד אֶתְעַר
הָאֵי עוֹלָם לְמַעְבַּד נַסִּין, כְּלָהוּ מְצָרָאֵי אֲשֶׁתְקַעוּ
בִּימָא, עַל יְדָא דְהָאֵי עוֹלָם, וְאֶתְרַחֲשׁ לֹון
לְיִשְׂרָאֵל נִיסָא בְּהָאֵי עוֹלָם. וְעַל דָּא כְּתִיב, לֹא
תוֹסִיפוּ לְרְאוֹתֶם עוֹד עַד עוֹלָם, עַד דִּיתְעַר הֵהוּא
עוֹלָם, וַיִּתְמַסְרוּן בְּדִינָיו, וְכִיּוֹן דְּאֶתְמַסְרוּ בֵּיהּ
לְמִתְדָן, כְּדִין כְּתִיב וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מְצָרִים מִת
עַל שְׁפַת הַיָּם, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב מִן הָעוֹלָם וְעַד
הָעוֹלָם, עַד הָעוֹלָם דִּיקָא. כְּדִין כְּתִיב, וַיֵּאֱמִינוּ בִּי
וּבַמַּשָּׁה עֲבָדוּ.

אִז יִשִּׁיר מֹשֶׁה. (שמות טו) ר' יְהוּדָה פְּתַח, (ירמיה א)

לשון הקודש

בְּעוֹלָם זֶה. וְעַל זֶה כְּתוּב לֹא תִסְפוּ
לְרְאוֹתֶם עוֹד עַד עוֹלָם, עַד שְׂיִתְעוּרַר
אוֹתוֹ עוֹלָם וַיִּמְסְרוּ לְדִינָיו. וְכִיּוֹן שֶׁנִּמְסְרוּ
לוֹ לְדוֹן, אִז כְּתוּב וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת
מְצָרִים מִת עַל שְׁפַת הַיָּם. זֶהוּ שְׁכַתוּב
מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. עַד הָעוֹלָם דִּיקָא.
וְאִז כְּתוּב וַיֵּאֱמִינוּ בֵּיהּ וּבַמַּשָּׁה עֲבָדוּ.
אִז יִשִּׁיר מֹשֶׁה. רַבִּי יְהוּדָה פְּתַח, (ירמיה

שְׁלֹמֹה - שֵׁם הַסִּיּוּם, וְנִכְלָל מִהַכֹּל.
וּמִעוֹלָם הַזֶּה שְׁלֹמֹה מִתְעוּרְרוֹת גְּבוּרוֹת
לְתַחְתּוֹנִים.

וּבְעוֹלָם זֶה עָשָׂה הַקְּדוֹשׁ כְּרוּךְ הוּא
אוֹתוֹת לְיִשְׂרָאֵל וְהִרְחִישׁ לָהֶם נַסִּים,
וּכְשֶׁהִתְעוּרַר עוֹלָם זֶה לַעֲשׂוֹת לָהֶם
נַסִּים, כָּל הַמְצָרִים נִשְׁקָעוּ בָּם עַל יְדֵי
עוֹלָם זֶה, וְהִתְרַחֲשׁ לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל נַסִּים

בְּטָרָם אֶצְרֹךְ בְּכַסֵּן יַדְעִתִּיךָ וְגו'. זַכָּאָה חוֹלְקֵיהוֹן
 דְּיִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתֵרְעֵי בְּהוּ יִתִּיר
 מִכָּל שְׂאֵר עַמִּין. וּמִסְגִּיאוֹת רְחִימוֹתָא דְרַחֲמִים לְהוּ,
 אוֹקִים עָלֵיהוּ נְבִיאָה דְקִשׁוּט, וְרַעֲיָא מְהִימְנָא.
 וְאֲתֵעַר עָלֵיהּ רוּחָא קְדִישָׁא, יִתִּיר מִכָּל שְׂאֵר נְבִיאֵי
 מְהִימְנֵי, וְאַפִּיק לִיהּ מַחוֹלְקֵיהּ מִמֶּשׁ, מִמָּה דְאִפְרִישׁ
 יַעֲקֹב מִבְּנֵי לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, שְׂבֻטָא דְלוֹי, וּכְיִן
 דְהָהּ לֹוי דִּילֵיהּ, נָטַל לִיהּ קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 וְאֲעֵטֵר לִיהּ בְּכַמָּה עֶטְרִין, וּמִשַּׁח לִיהּ בְּמִשַּׁח רְבוֹת
 קְדִישָׁא דְלַעִילָא, וּכְדִין אִפִּיק מִבְּנֵי, רוּחָא קְדִישָׁא
 לְעֵלְמָא, וְזָרִיז לִיהּ בְּהִימְנוּי קְדִישֵׁי, מְהִימְנוֹתָא
 רַבָּא.

תָּנָא, בְּהֵיִא שְׁעֵתָא דְמָטָא זְמַנִּיהּ דְמִשָּׁה נְבִיאָה
 מְהִימְנָא לְאַחֲתָא לְעֵלְמָא, אִפִּיק קְדִישָׁא
 בְּרִיךְ הוּא רוּחָא קְדִישָׁא מִנְזָרָא דְסַפִּירוּ דְאֶבֶן

לשון הקודש

לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא – שְׂבֻט לֹוי. וּכְיִן
 שְׁהִיָּה לֹוי שְׂלוֹ, לְקַח אוֹתוֹ הַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא וְעֵטֵר אוֹתוֹ בְּכַמָּה עֶטְרוֹת, וּמִשַּׁח
 אוֹתוֹ בְּשֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ הָעֲלִיּוֹן, וְאִז
 הוֹצִיא מִבְּנֵי רוּחַ קֹדֶשׁ לְעוֹלָם, וְזָרַז
 אוֹתוֹ בְּאַבְגָּטֵי הַקְדֹּשִׁים, הָאֲמוּנָה
 הַגְּדוּלָּה.

לְמַדְנֵי, בְּאוֹתָהּ הַשְּׁעָה שְׁהִנִּיעַ זְמַנּוֹ שֶׁל

אֶ בְּטָרָם אֶצְרֹךְ בְּכַסֵּן יַדְעִתִּיךָ וְגו'.
 אֲשֶׁרֵי חֲלָקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא הִתְרַעַה בָּהֶם יוֹתֵר מִכָּל שְׂאֵר
 הָעַמִּים, וּמִרַב הָאֲהָבָה שֶׁהוּא אוֹהֵב
 אוֹתָם, הִקִּים עָלֵיהֶם נְבִיא אֲמֵת וְרוּעָה
 נְאֻמָּן, וְעוֹרֵר עָלֵיו רוּחַ הַקֹּדֶשׁ יוֹתֵר מִכָּל
 שְׂאֵר הַנְּבִיאִים הַנְּאֻמָּנִים. וְהוֹצִיא
 מִחֲלָקוֹ מִמֶּשׁ מִמָּה שֶׁהַפְּרִישׁ יַעֲקֹב מִבְּנֵי

טָבָא, דְּהוּה גְּנִיז בְּמַאתָן וְאַרְבַּעִין וּתְמַנְיָא (נְהוּרִין, וְאַתְנַהִיר עָלֶיהָ. וְאַעֲטְרִיהָ בְּשֵׁם"ה) עֶטְרִין, וְקִיּוּמֵי קָמִיּה, וְאַפְקִיד לִיה בְּכָל דְּיִלִּיה. (נ"א בִּיתִיּה) וַיְהִי לִיה מֵאָה וְשִׁבְעִין וּתְלַת מִפְתָּחִין. (נ"א גְּנִיז תְּמָן וְאַעֲטְרִיהָ בְּתֵלַת מֵאָה וְשִׁתִּין וְחֲמֵשׁ עֶטְרֵי וְאַתְנַהִיר עָלֶיהָ מַאתָן וְאַרְבַּעִין וּתְמַנְיָא נְהוּרִין וְקָאִים קָמִיּה וְאַפְקִיד לִיה בְּכָל בֵּיתָא דְּיִלִּיה וַיְהִי לִיה מֵאָה וְשִׁבְעִין וּתְלַת מִפְתָּחִין. נ"א מַאתָן וְשִׁבְעִין וְחֲמֵשׁ) וְאַעֲטַר לִיה בְּחֲמֵשׁ עֶטְרִין, וְכָל עֶטְרָא וְעֶטְרָא סָלִיק וְאַתְנַהִיר בְּאַלְפֵי עֲלָמִין דְּנִתְרִין, וּבּוֹצִינִין דְּגְּנִיזִין בְּגְּנִיזֵיָא דְּמִלְכָא קְדִישָׁא עֲלָאָה.

בְּדִין אַעֲבְרִיהָ בְּכָל בּוֹצִינִין (נ"א בּוֹסְמִין) דְּבִגְנֵתָא דְּעֵדָן, וְאַעֲלִיהָ בְּחִיכְלִיהָ, וְאַעֲבְרִיהָ בְּכָל חִיָּלִין וְגִיָּסִין דְּיִלִּיה. בְּדִין אֲזִדְעִזְעוּ כְּלָהוּ, פְּתַחוּ וְאַמְרוּ, אֲסַתְלָקוּ מִסְתַּרְנִיָּה, (סְפָרָא דְּסִפְרִין) דְּהָא קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַעַר רוּחָא לְשִׁלְטָאָה לְמַרְגֵּז עֲלָמִין.

לשון הקודש

ושבעים וחמשה) ועטרו בחמש עטרות, וכל עטרה ועטרה עולה ומאירה באלף עולמות שמאירים, ומנורות שנגנוזים בגנזי המלך הקדוש העליון.

ואז העביר אותו בכל המנורות (הבשמים) שבגן עדן, והכניסו להיכלו, והעבירו בכל חילותיו וגיסותיו. אז כלם הודיעו, פתחו ואמרו: הסתלקו מסביבו וצד הצדדים, שהרי הקדוש ברוך הוא עורר רוח לשלט להרגיז עולמות. יצא קול

משה הנביא הנאמן לרדת לעולם, הוציא הקדוש ברוך הוא רוח קדש ממחצב הספיר של אבן טובה, שהיה גנוז במאתים ארבעים ושמונה אורות, והאיר עליו. ועטרו בשם"ה עטרות שעומדות לפניו, והפקיד אותו על כל אשר לו, ונתן לו מאה ושבעים ושלושה מפתחות. (גנוז שם, ועטר אותו בשלש מאות וששים וחמש עטרות, והאיר עליו מאתים ארבעים ושמונה אורות, והעמיד לפניו, והפקיד אותו בכל ביתו, ונתן לו מאה ושבעים ושלושה מפתחות. נ"א מאתים

קָלָא נֶפֶק וְאָמַר, מָאן הוּא דִּין, דְּכָל מִפְתָּחַן אֲלִין
 (דף נ"ד ע"א) בִּידוּי. פֶּתַח קָלָא אַחְרָא וְאָמַר, קִבִּילוּ לִי
 בְּגִנּוּיֵיכוֹ, דָּא הוּא דְזַמִּין לְנִתְתָּא בֵּין בְּנֵי נֶשָׂא,
 וְזַמִּנָּא אֲוִרֵיתָא, גְּנִיזָא דְגְנִיזָא, לְאַתְמַסְרָא בִּידוּי,
 וְלֹאֲרַעֲשָׂא עֲלָמִין דְלַעֲיִלָּא וְתַתָּא עַל יְדָא דְדִין.
 בֵּיה שַׁעְתָּא אֶתְרַגִּישׁוּ כְּלָהוּ, וְנִטְלִין אֲבִתְרֵיהּ,
 פֶּתְחוּ וְאָמְרוּ, (תהלים 10) הֲרַכְבַּת אֲנוּשׁ לְרֵאשֵׁנוּ כָּאֲנוּ
 בָּאֵשׁ וּבַמִּים.

כִּדִּין סִלְקָא הַהוּא רוּחָא, וְקִימָא קָמִי מַלְכָּא. מ
 פְּתִיחָא, סָלִיק וְאַתְעֵטֵר בְּעֵטְרוּי, וְאַעֲטִרֵיהּ
 בְּתַלְתַּת מָאָה וְעֶשְׂרִין וְחָמֵשׁ עֵטְרִין, וְאַפְקִיד מִפְתָּחוּי
 בִּידוּי. שׁ דְּאַבְהָתָא, אֲעֵטְרוּ לִי בְּתַלְתַּת עֵטְרִין
 קִדִּישִׁין, וְאַפְקִידוּ כָּל מִפְתָּחַן דְּמַלְכָּא בִּידֵיהּ,
 וְאַפְקִידוּ לִי בְּהִימְנוּתָא, מְהִימְנָא דְּבֵיתָא. ה

לשון הקודש

אָנוּשׁ לְרֵאשֵׁנוּ כָּאֲנוּ בָּאֵשׁ וּבַמִּים.
 אִזְ עֲלֵתָה אוֹתָהּ רוּחַ וְעַמְדָּה לִפְנֵי
 הַמֶּלֶךְ. מ' פְּתוּחָה עֲלֵתָה וְהִתְעַטְרָה
 בְּעֵטְרוֹתֶיהָ, וְעַטְרָה אוֹתוֹ בְּשִׁלֵּשׁ מֵאוֹת
 וְעֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ עֵטְרוֹת, וְהִפְקִיד
 מִפְתָּחוֹת בִּידוּי. ש' שֶׁל הָאֲבוֹת עֵטְרוּ
 אוֹתוֹ בְּשִׁלֵּשׁ עֵטְרוֹת קְדוּשׁוֹת, וְהִפְקִידוּ
 בִּידוּי אֶת כָּל מִפְתָּחוֹת הַמֶּלֶךְ, וְהִפְקִידוּ

וְאָמַר: מִי הוּא זֶה שֶׁכָּל הַמִּפְתָּחוֹת הִלְלוּ
 בִּידוּי? פֶּתַח קוֹל אַחַר וְאָמַר: קִבְּלוּ אוֹתוֹ
 בְּתוֹכְכֶם! זֶהוּ שַׁעֲתִיד לְרַדֵּת בֵּין בְּנֵי
 אָדָם, וְעִתִּידָה תוֹרָה, גְּנִיזוֹת הַגְּנִיזוֹת,
 לְהַסְרָא בִּידוּי, וְלַהֲרַעֵשׁ עוֹלָמוֹת
 שְׁלֹמֶעֱלָה וְשְׁלֹמֶטָה עַל יְדוּ שֶׁל זֶה.
 בְּאוֹתָהּ שַׁעָה כָּלֵם הִתְרַגְּשׁוּ וְנִסְעוּ
 אַחְרָיו. פֶּתְחוּ וְאָמְרוּ, (תהלים 10) הֲרַכְבַּת

סִלְקָא וְאַתְעֵטְרָא בְּעֵטְרוֹי, וְקַבִּילַת לִיָּה מִן מַלְכָּא.
 כִּדְיִן, נָחַת הָהוּא רוּחָא בְּאַרְבִּין דְּשָׂאטָן, בְּהָהוּא
 יָמָא רַבָּא, וְקַבִּילַת לִיָּה לְגַדְלָא לִיָּה
 לְמַלְכָּא, וְהוּא יְהַבַת לִיָּה מִתְמָן זַיּוּנִין, לְאַלְקָאָה
 לְפִרְעָה וְלְכָל אַרְעִיָּה. וּבְשִׁבְתָּא וּבְרִישֵׁי יְרַחֵי,
 סִלְקַת לִיָּה לְמַלְכָּא, כִּדְיִן אֶקְרִי שְׁמִיָּה, בְּאַלִּין
 אַתְּנוּן רְשִׁימִין.

וּבְהָהוּא שַׁעְתָּא, דְּנַפֵּק לְנַחְתָּא לְאַרְעָא, בְּזִרְעָא
 דְּלוּי, אַתְתְּקִנוּ אַרְבַּע מָאָה וְעֶשְׂרִין
 וְחָמֵשׁ בּוּצִינִין לְמַלְכָּא, וְאַרְבַּע מָאָה וְעֶשְׂרִין וְחָמֵשׁ
 גְּלִיפִין מְמָנָן, אוֹזְפוּהָ לְהָהוּא רוּחָא לְאַתְרִיָּה, כִּד
 נַפֵּק לְעֵלְמָא, אַתְנַהֲרָא הַ בְּאַנְפוּי, וּבִיתָא אַתְמַלְיָא
 מְזִיזְתִּיָּה. כִּיָּה שַׁעְתָּא, קָרָא עֲלֵיהּ קְדָשָׁא בְּרִיד
 הוּא, בְּטָרָם אַצְרָךְ בְּכַטָּן יְדַעְתִּיךְ וּבְטָרָם תִּצַּא

 לשון הקודש

הַרְשׁוּמוֹת הַלְלוּ.

וּבְאוֹתָהּ שַׁעָה שַׁיֵּצָא לְרַדַת לְאַרְזִין
 בְּזִרְעָ שֶׁל לוּי, נִתְקֵנוּ אַרְבַּע מֵאוֹת
 וְעֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ מְנוֹרוֹת לְמִלְךָ, וְאַרְבַּע
 מֵאוֹת וְעֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ חֲקִיקוֹת מְמָנִים לוּי
 אֵת אוֹתָהּ רוּחַ לְמִקְוָהּ. כְּשֵׁיֵצָא לְעוֹלָם,
 הַאִירָה הוּא בְּפָנָיו, וְהַבֵּית הַתְּמַלָּא מְזִיזוּ.
 בְּאוֹתָהּ שַׁעָה קָרָא עָלָיו הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, בְּטָרָם אַצְרָךְ בְּכַטָּן יְדַעְתִּיךְ וּבְטָרָם

אוֹתוֹ בְּאַמוּנָה, לְהִיּוֹת נֶאֱמָן הַבֵּית. הוּ
 עֲלָתָה וְעֵטְרָה אוֹתוֹ בְּעֵטְרוֹתֶיהָ, וְקַבְּלָה
 אוֹתוֹ מִהַמֶּלֶךְ.

וְאִזּוּ יָרַד אוֹתוֹ הַרוּחַ לְאַנְיּוֹת שְׁשֻׁמוֹת
 בְּאוֹת הַיָּם הַגְּדוֹל, וְקַבְּלָה אוֹתוֹ לְגַדְלָא
 אוֹתוֹ לְמִלְךָ, וְנִתְנָה לוֹ מִשָּׁם כְּלֵי זִין
 לְהַלְקוֹת אֵת פִּרְעָה וְאֵת כָּל אַרְצוֹ.
 וּבְשִׁבְתוֹת וּבְרִאשֵׁי חֲדָשִׁים מַעֲלָה אוֹתוֹ
 אֶל הַמֶּלֶךְ, וְאִזּוּ נִקְרָא שְׁמוֹ בְּאוֹתִיּוֹת